

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 stycznia 2015 roku - znak (...) - (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne A. W. (1) z tytułu zatrudnienia u płatnika P. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą 3 (...) stanowi minimalne wynagrodzenie za pracę obowiązujące w okresie istniejącego stosunku pracy (tj. od 1 lipca 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku - kwota 1386,00 zł,

od 1 stycznia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku - kwota 1500,00 zł, od 1 stycznia 2013 roku do 30 czerwca 2013 roku - 1.600,00 zł). W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że wynagrodzenie wskazane w umowie o pracę - w wysokości 5.167,00 zł brutto jest rażąco wygórowane, ponieważ praca nie była świadczona w pełnym wymiarze czasu pracy, a tylko

3 godziny dziennie. Zdaniem organu rentowego wnioskodawczyni nie wykonywała faktycznie obowiązków menadżera ds. marketingu i sprzedaży lecz nauczyciela tańca, którego zakres obowiązków był niewielki. Wynagrodzenie to jest przy tym wyższe od przeciętnych zarobków pozostałych pracowników płatnika składek. W ocenie ZUS ustalenie wynagrodzenia wnioskodawczyni w okresie od 1 lipca 2011 roku do 30 czerwca 2013 roku w wysokości 5.167,00 zł miało jedynie na celu skorzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego z związku z chorobą i ciążą wnioskodawczyni, co jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

/decyzja - k. 69 - 71 akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji w dniu 12 lutego 2015 roku złożył pełnomocnik wnioskodawczyni, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyjęcie, że miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne A. W. (1) z tytułu zatrudnienia u P. S. od 1 lipca 2011 roku stanowi wynagrodzenie wynikające z zawartej umowy o pracę w wysokości 5.167,00 zł. Pełnomocnik wnioskodawczyni podniósł, że organ rentowy podważając ustalenia umowy o pracę dotyczące wysokości wynagrodzenia, nie zastosował się do zasady związania prawomocnym wyrokiem sądu, czym naruszył art. 365 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014 roku ustalił bowiem w sprawie o sygn. akt III AUa 194/14, że A. W. (1) od dnia 1 lipca 2011 roku podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia w 3 (...).

/odwołanie - k. 2 - 6/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 marca 2015 roku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie podniósł, że może kwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało ono wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem i zasadami współzycia społecznego.

/odpowiedź na odwołanie - k. 18 - 19/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik ZUS wniosła o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w wysokości 60 zł. Płatnik przyłączył się do stanowiska wnioskodawczyni.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:17:13 - 00:28:57 - płyta
- k. 192/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik P. S. prowadzi od 2003 roku pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą 3 (...), która polega na prowadzeniu Klubu (...) w Ł..

/bezsporne/

Wnioskodawczyni od szkolnych lat uczęszczała na zajęcia taneczne, startowała w różnych turniejach i konkursach tanecznych. Ukończyła kursy tańca towarzyskiego o różnych profilach. Zajmowała się prowadzeniem warsztatów tanecznych z młodzieżą i dziećmi. Pracowała jako tancerz i choreograf. Przygotowywała choreografie dla agencji reklamowych.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:37:19 - 00:42:43 - płyta - k. 33; umowa - k. 45 - 49, umowa - 50 -51, umowa - 52 - 53, umowy - k. 54 - 58, umowy z rachunkami - k. 59 - 66, zaświadczenia - k. 67-71, zeznania podatkowe - k. 72 - 79/

Wnioskodawczyni A. W. (1) w dniu 1 lipca 2011 roku zawarła z P. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą 3 (...) umowę o pracę na czas nieokreślony z wynagrodzeniem w kwocie 5167,00 zł brutto (w tym 20 % za godziny nocne) na stanowisku menadżer ds. marketingu i sprzedaży.

/akta osobowe - koperta - k. 82/

Decyzją z dnia 12 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. W. (1) nie podlega od dnia 1 lipca 2011 roku ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przez płatnika „3 (...) P. S. w Ł., podnosząc pozornie zawartą umowę o pracę dokonanej jedynie w celu uzyskania przez wnioskodawczynię pracowniczego tytułu do ubezpieczeń i skorzystania z wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z ciążą.

/okoliczność bezsporna/

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 20 listopada 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII U 844/13 zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. z dnia 12 lutego 2013 roku - znak (...) ustalając, że A. W. (2) podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu od dnia 1 lipca 2011 roku na podstawie umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek 3 (...) P. S. w dniu 1 lipca 2011 roku w wymiarze 1/2 etatu z minimalnym wynagrodzeniem za pracę obowiązującym w okresie istniejącego stosunku pracy i oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wyrok - k. 207 - 208 załączonych akt VIII U 844/13/

Na skutek wniesionych przez wnioskodawczynię i organ rentowy apelacji, Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 20 listopada 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III AUa 194/14 zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję w ten sposób, że ustalił, iż A. W. (1), jako pracownik płatnika składek 3 (...) P. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowym od dnia 1 lipca 2011 roku, oddalił apelację organu rentowego oraz orzekł o kosztach procesu za obie instancje.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wyrok - k. 271 załączonych akt VIII U 844/13/

W okresie od 12 stycznia 2009 roku do 28 lutego 2010 roku ubezpieczona była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w „3 (...) P. S. w Ł. jako sales and event manager z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2.500 zł netto. Wnioskodawczyni zajmowała się wówczas nauką tańca tancerek w klubie nocnym, tworzeniem układów choreograficznych. Stosunek pracy został rozwiązany przez pracodawcę z powodu reorganizacji w firmie.

/akta osobowe – umowa o pracę z dnia 12.01.2009 r., świadectwo pracy z dnia 08.03.2010 r. - koperta - k. 82, zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:02:58 - 00:06:55 - płyta - k. 33; zeznania płatnika P. S. - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:10:07 - 00:13:27 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 18 kwietnia 2016 roku - 00:32:56 - 00:33:43 - płyta - k.100; zeznania świadka R. W. - e - protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:42:40 - 00:54:17 - płyta - k. 126/

Po raz kolejny wnioskodawczyni została zatrudniona w firmie (...) w dniu 1 lipca 2011 roku. Płatnik poszukiwał pracownika, który na stałe miał zajmować się choreografią dla tancerek w klubie, miał stworzyć układ taneczny dla ok. 20 tancerek.

/akta osobowe - koperta - k. 82; zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:06:55 - 00:11:33 - płyta - k. 33; zeznania świadka S. B. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:06:38 - 01:21:04; 01:21:04 - 01:27:19 - płyta -k.33; zeznania świadka S. Ł. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:33:15 - 01:52:57 - płyta -k.33; zeznania świadka J. Ż. (1) - e-protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:05:20 - 00:37:36 - płyta - k.126/

Zatrudnianiem pracowników i zarządzaniem klubem zajmuje się P. S. oraz w jego imieniu menadżer. Na tym stanowisku jest obecnie zatrudniona G. W., natomiast w okresie zatrudnienia ubezpieczonej - J. Ż. (1). Płatnik P. S. często wyjeżdża poza granice kraju i zdarza się, że przez kilka miesięcy jest nieobecny w kraju.

/zeznania świadka S. B. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:06:38 - 01:21:04 - płyta - k.33; zeznania świadka S. Ł. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:33:15 - 01:48:33 - płyta - k.33; zeznania zainteresowanego P. S.

e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:10:07 - 00:13:27 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 18 kwietnia 2016 roku - 00:09:40 - 00:26:22 - płyta - k.100; zeznania świadka J. Ż. (1) - e-protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:05:20 - 00:37:36 - płyta - k.126/

Do zakresu obowiązków wnioskodawczyni należało stworzenie choreografii dla tancerek, nauka tańca i odpowiedniego poruszania się tancerek, dobór muzyki do występu oraz stroju do danej muzyki. A. W. (2) tworzyła taneczne układy indywidualne i grupowe. Klub płatnika był otwarty od godziny 20:00 do godzin porannych. Zajęcia taneczne z tancerkami odbywały się w klubie. Wnioskodawczyni prowadziła zajęcia dla kolejnych grup dziewczyn od godz. 10.00 do godz. 16.00 i od godz.16.00 do 20.00. W tym czasie było zatrudnionych około 20 tancerek. Gdy skarżąca pracowała od godz. 16.00, to często zdarzało się, że zostawała w klubie do godz. 4.00 rano, gdyż oceniała występy tancerek. Klub był otwarty codziennie oprócz niedziel. Wnioskodawczyni oraz tancerki pracowały codziennie od poniedziałku do soboty. Odwołująca nie podpisywała list obecności.

/ zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:11:33 - 00:17:38 - płyta - k. 33; zeznania świadka S. B. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:06:38 - 01:21:04 - płyta -k.33, zeznania świadka S. Ł. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:33:15 - 01:48:33 - płyta -k.33; zeznania płatnika P. S. e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:10:07 - 00:13:27 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 18 kwietnia 2016 roku - 00:09:40 - 00:26:22 - płyta -k.100; zeznania świadka J. Ż. (1) - e-protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:05:20 - 00:37:36 - płyta - k.126; zeznania świadka R. W. - e- protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:42:40 - 00:54:17 - płyta - k. 126/

Przed zatrudnieniem wnioskodawczyni, P. S. korzystał z pomocy firm zewnętrznych w zakresie układania choreografii i prowadzenia zajęć dla tancerzy, projektowania i stylizacji ubiorów dla tancerzy. Z tego tytułu ponosił koszty w wysokości około 5.000 zł miesięcznie. Były to wysokie koszty, które nie przekładały się na zadowalające efekty. Zatrudnienie wnioskodawczyni było podyktowane względami ekonomicznymi.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:20:40 - 00:21:10 - płyta - k. 33, faktury - k. 174 - 184, zeznania płatnika P. S. e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:10:07 - 00:13:27 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 18 kwietnia 2016 roku - 00:09:40 - 00:26:22 - płyta - k.100; zeznania świadka J. Ż. (1) - e-protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:05:20 - 00:37:36 - płyta - k.126/

Tancerki były zatrudniane na podstawie umowy o pracę. Wnioskodawczyni zajmowała się też tworzeniem odpowiedniego stroju dla danej tancerki do konkretnego układu. Stroje te następnie kupowała, bądź były szyte na zamówienie.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:21:10 - 00:23:30 - płyta - k. 33; zeznania świadka S. B. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:06:38 - 01:21:04; 01:21:04 - 01:27:19 - płyta - k.33, dokumentacja kadrowa - koperta - k. 82; zeznania płatnika P. S. e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:10:07 - 00:13:27 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 18 kwietnia 2016 roku - 00:09:40 - 00:26:22 - płyta -k.100; zeznania świadka J. Ż. (1) - e-protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:05:20 - 00:37:36 - płyta - k.126/

Układ dla tancerek obejmował od 2 - 3 piosenki. Każdy trwał co najmniej 10 minut. Przygotowanie układu obejmowało muzykę, światła, kostiumy, rekwizyty. Tancerki uczyły się jak tańczyć na barze, przy klientach. Nauka jednego układu trwała ok. 20 godzin. Układy były często modyfikowane. Tancerki musiały znać kilka układów. Wnioskodawczyni zajmowała się też odpowiednim ustawieniem świateł.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:42:43 - 00:53:15 - płyta - k. 33; zeznania świadka S. B. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:06:38 - 01:21:04; 01:21:04 - 01:27:19 - płyta -k.33; zeznania świadka S. Ł. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:33:15 - 01:52:57 - płyta -k.33; zeznania płatnika P. S. e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:10:07 - 00:13:27 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 18 kwietnia 2016 roku - 00:26:22 - 00:32:56 - płyta -k.100/

Wnioskodawczyni miała też dodatkowe obowiązki związane z reprezentacją klubu. Kontaktowała się z podmiotami, które chciały organizować imprezy w klubie. Prowadziła też stronę internetową klubu. Sprawdzała też umiejętności tancerek zainteresowanych pracą w klubie.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:53:15 - 01:03:26 - płyta - k. 33; zeznania świadka S. B. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:06:38 - 01:21:04 - płyta -k.33; oświadczenia - k. 43 - 44; zeznania świadka R. B. - e-protokół z dnia 18 kwietnia 2016 roku - 00:42:02 - 00:46:40 - płyta - k.100; zeznania świadka J. M. (1) - e-protokół z dnia 18 kwietnia 2016 roku - 00:47:38 - 00:57:12 - płyta - k.100; zeznania świadka J. Ż. (1) - e-protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:05:20 - 00:40:30 - płyta - k.126/

W klubie nocnym płatnika byli też zatrudnieni ochroniarze, barmanki i kelnerki.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:28:38 - 00:28:56 - płyta - k. 33; zeznania świadka S. B. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:06:38 - 01:21:04 - płyta -k.33; dokumentacja kadrowa - koperta - k. 82/

Wnioskodawczyni była niezdolna do pracy wskutek problemów z kręgosłupem od dnia 25 sierpnia 2011 roku, a następnie z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży.

W dniu (...) urodziła dziecko. Przebywała na urlopie macierzyńskim od 11 maja 2012 roku do 20 lutego 2013 roku. Po urlopie macierzyńskim wróciła do pracy

na takich samych warunkach jak przed urlopem. Dzieckiem zajmował się jej mąż i teściowa.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:30:10 - 00:35:25 - płyta - k. 33, dokumentacja medyczna - k. 106; zeznania świadka R. W. - e-protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:42:40 - 00:54:17 - płyta - k. 126/

Od 12 września 2012 roku wnioskodawczyni leczyła się z powodu depresji. W 2013 roku przebywała na urlopie wypoczynkowym - w kwietniu - 4 dni, w maju - 17 dni, w czerwcu - 19 dni. Zatrudnienie u P. S. ustało z dniem 30 czerwca 2013 roku w związku z rozwiązaniem umowy na mocy porozumienia stron.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:30:10 - 00:35:25 - płyta - k. 33, akta osobowe - koperta - k. 82, zestawienie - k. 131 - 132, zestawienie - k. 170, ewidencja czasu pracy - k. 173, lista płac - k. 172/

Wnioskodawczyni otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 3.500 zł netto, w tym dodatek 20 % za pracę w porze nocnej.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:08:26 - 00:08:48 - płyta - k. 192/

Wnioskodawczyni ustalając z pracodawcą wysokości wynagrodzenia za pracę chciała, by jego wysokość rekompensowała jej pracę w godzinach nocnych i częste nieobecności w domu. Wnioskodawczyni nie pobierała innego wynagrodzenia niż ustalone w umowie.

/zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 00:37:19 - 00:42:43 - płyta - k. 33; zeznania świadka J. Ż. (1) - e-protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:05:20 - 00:37:36 - płyta - k.126/

Wnioskodawczyni obecnie nie wykonuje już pracy choreografa. Rozpoczęła studia podyplomowe i zajmuje się chorym dzieckiem. Jest obecnie zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:05:30 - 00:08:26 , 00:08:48 - 00:10:07 - płyta - k. 192/

Po rozwiązaniu umowy o pracę z wnioskodawczynią płatnik nie zatrudnił pracownika na jej stanowisko ze względów finansowych. Tancerki korzystają z usług choreografów za własne pieniądze.

/zeznania świadka S. B. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:21:04 - 01:33:15 - płyta -k.33; zeznania świadka S. Ł. - e-protokół z dnia 7 grudnia 2015 roku - 01:33:15 - 01:48:33 - płyta -k.33; zeznania zainteresowanego P. S.

e-protokół z dnia 5 grudnia 2016 roku - 00:10:07 - 00:13:27 - płyta - k. 192 w zw. z e-protokół z dnia 18 kwietnia 2016 roku - 00:09:40 - 00:26:22 - płyta -k.100; zeznania świadka R. W. - e-protokół z dnia 18 lipca 2016 roku - 00:42:40 - 00:54:17 - płyta - k. 126/

Usługi profesjonalnego choreografa z 20-letnim doświadczeniem, pracującego 6 dni w tygodniu, w nienormowanym czasie pracy, również w godzinach nocnych, którego zakres obowiązków obejmuje oprawę dźwiękową, świetlną i kostiumową dla klubu nocnego wynoszą od 35000 zł netto miesięcznie do 53700 zł netto, w tym np. koszt ułożenia jednego układu tanecznego trwającego 10 minut wynosi około 300 zł netto, koszt nauki układów tanecznych, pracy na próbach wynosi około 100 zł netto za godzinę.

/wycena - k. 151 - 153 i k. 165/

P. S. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej „3 (...) na koniec roku 2011 roku osiągnął przychód w wysokości 857.513,35 zł, a dochód w wysokości 154.955,74 zł. W 2012 roku kwoty te wyniosły odpowiednio: 847.448,95 zł i 79.993,87 zł. Rok 2013 zakończył się uzyskaniem przychodu w wysokości 675.084,66 zł i dochodem na poziomie - 70.718,85 zł. Na koniec 2014 roku dochód wyniósł już 161.812,97 zł.

/dokumentacja finansowa - koperta - k. 82/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS, a także na podstawie zeznań powołanych świadków oraz zeznań samej wnioskodawczynie i płatnika składek.

Tak zgromadzony materiał dowodowy był spójny i wiarygodny. Sąd mógł zatem dokonać niewątpliwych ustaleń co do zakresu obowiązków wnioskodawczynie na zajmowanym stanowisku i adekwatności do nich wskazanego w umowie o pracę wynagrodzenia.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było, czy miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne A. W. (1) z tytułu zatrudnienia w „3 (...) P. S. w Ł. od 11 maja 2012 roku do 30 czerwca 2013 roku stanowi kwota 5.167,00 zł brutto, czy też ustalenie wysokości wynagrodzenia wnioskodawczynie było dokonane jedynie w celu znacznego podwyższenia podstawy wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, wnioskodawczynie i zainteresowanego, które potwierdziły, że A. W. (1) rzeczywiście otrzymywała wynagrodzenie wskazane w umowie o pracę. Wskazane zeznania są jasne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Twierdzenia wnioskodawczynie zostały potwierdzone zarówno przez jej przełożonych, jak i przez tancerki, z którymi współpracowała.

Sąd kierując zapytania do podmiotów prowadzących działalność w zakresie choreografii i nauki tańca ustalił ponadto, że wynagrodzenie choreografa za pracę, którą wykonywała wnioskodawczynie może być nawet kilkukrotnie wyższe niż to, które ona otrzymywała. Potwierdziło to twierdzenia płatnika, że decyzja o zatrudnieniu wnioskodawczynie podyktowana była oszczędnościami i zmniejszeniem kosztów ponoszonych dotąd na opłacenie zewnętrznych podmiotów przygotowujących układy z tancerkami.

Sąd pominął wnioskowany dowód z opinii biegłego uznając, że zapytanie skierowane do konkretnych wskazanych przez pełnomocnika wnioskodawczynie podmiotów pozwoli na wystarczające ustalenie ceny usług choreograficznych świadczonych przez te podmioty i będzie stanowiło realny dowód pozwalający na określenie wysokości ponoszonych kosztów za tego typu usługi.

W ocenie Sądu nie można przy tym porównywać wynagrodzenia wnioskodawczynie z wynagrodzeniami pozostałych pracowników płatnika składek, ponieważ byli oni zatrudnieni na zupełnie innych stanowiskach. Podkreślenia wymaga, że P. S. zatrudniał pracowników na podstawie umów o pracę. Ich stawki były zależne od tego, jak ich praca przekładała się na ogólny dochód klubu. Niewątpliwie dobrze zorganizowane pokazy taneczne były w lokalu tego typu istotną atrakcją przyciągającą klientów. Zgromadzony materiał dowodowy potwierdził też, że proces przygotowania pokazu obejmował nie tylko naukę tańca i ułożenie choreografii, ale też dobór kostiumów, oświetlenia i muzyki. Praca wnioskodawczynie nie była w istocie czasowo unormowana i wymagała dużego zaangażowania.

Wskazać w tym miejscu należy, że przedmiotem zaskarżonej decyzji nie był wymiar czasu pracy wnioskodawczynie, a wysokość wynagrodzenia. Powoływanie się więc przez organ rentowy na treść zmienionego wyroku Sądu Okręgowego wydanego w sprawie

o sygn. akt VIII U 844/13 jest bezzasadne. Treść stosunku pracy łączącego strony nie była bowiem przedmiotem tamtego postępowania, a kontrola prawidłowości podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu tego zatrudnienia.

Obecnie zaskarżona decyzja podważa natomiast wysokość umówionego wynagrodzenia i podkreślić w tym miejscu należy, że treść decyzji wyznacza przedmiot oraz zakres rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądu.

Organ rentowy w zaskarżonej decyzji nie kwestionował w istocie zakresu obowiązków wnioskodawczynie jako choreografa, jak i wymiaru czasu pracy. Miał natomiast wątpliwości co do pozostałych wskazywanych przez stronę obowiązków w zakresie promocji klubu. Wnioskodawczynie podnosiła, że głównym przedmiotem jej działalności była choreografia i przygotowywanie występów. Niewątpliwie też pracowała przez krótki okres czasu. Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawczynie, płatnika oraz świadków: J. Ż. (1), R. B. i J. M. (1), którzy zeznawali o obowiązkach wnioskodawczynie związanych z promocją klubu, możliwości organizacji imprez w klubie, nadto J. Ż. (1) wskazywała, że wnioskodawczynie była osobą godną zaufania, której można było powierzyć reprezentowanie klubu. Ich zeznania znajdują - wbrew twierdzeniom pełnomocnika organu rentowego - potwierdzenie w materiale dowodowym zebranym w sprawie o sygn. akt VIII U 844/13, gdyż już w tym postępowaniu świadkowie zeznawali, że wnioskodawczynie wykonywała czynności związane z promocją klubu, zachęcaniem do skorzystania z oferty klubu (zeznania świadka J. M. - k.60, świadka J. Ż. - k.117).

Wnioskodawczynie była odpowiednio przygotowana do pracy w charakterze choreografa. Wykazała to złożoną dokumentacją, z której wynika, że kształciła się w tym kierunku oraz, że od dziecka zajmowała się tańcem.

Strona odwołująca się wyczerpująco wykazała, że tak ustalona wysokość wynagrodzenia nie była wygórowana w świetle spoczywających na niej obowiązków pracowniczych i obowiązujących na rynku pracy stawek wynagrodzenia za tego rodzaju czynności. Nadto sytuacja finansowa płatnika składek pozwalała na wypłacanie wynagrodzenia w takiej wysokości. Wnioskodawczynie istotnie krótko po zatrudnieniu stała się niezdolna do pracy oraz zaszła w ciążę, co spowodowało jej długotrwałą nieobecność najpierw z powodu przebywania na zasiłku chorobowym, a następnie na urlopie macierzyńskim. Wnioskodawczynie nie była jednak w ciąży w chwili rozpoczęcia zatrudnienia. Niewątpliwie też już wcześniej pracowała jako choreograf, również u P. S..

Podkreślić należy, że kwestia podlegania A. W. (1) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia w 3 (...) w okresie od dnia 1 lipca 2011 roku została prawomocnie przesądzona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 grudnia 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III AUa 194/14.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art.12 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) pracownicy, czyli osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. j.: Dz. U. z 2016 roku, poz. 372) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

Z kolei art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ww. ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Jak wynika z powołanych wyżej przepisów wysokość wynagrodzenia uzgodnionego przez strony stosunku pracy ma na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych istotne znaczenie z uwagi na to, że ustalanie podstawy wymiaru składki z tytułu zatrudnienia

w ramach stosunku pracy następuje w oparciu o przychód, o którym mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, a więc w oparciu o wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne, a w szczególności wynagrodzenie zasadnicze, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, czy różnego rodzaju dodatki, nagrody, premie itp. Umowa o pracę wywołuje zatem nie tylko skutki bezpośrednie, dotyczące wprost wzajemnych relacji między pracownikiem i pracodawcą, lecz także dalsze, pośrednie, również w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, kształtując stosunek ubezpieczenia społecznego, w tym wysokość składki, co

w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń. Oznacza to, że ocena postanowień umownych może i powinna być dokonywana także z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, a więc nie tylko z punktu widzenia interesu pracownika (ubezpieczonego), ale także przez pryzmat interesu publicznego.

Według art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych może kwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 roku, III UK 7/09, LEX nr 509047, a także uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 roku, II UZP 2/05, OSNP 2005, Nr 21, poz. 338 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2007 roku, III UK 30/07, publ. LEX nr 896060).

Oczywiście, stanowisko organu rentowego podlega kontroli sądowej w ramach postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni w dniu 1 lipca 2011 roku zawarła z P. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą 3 (...) umowę o pracę na czas nieokreślony z wynagrodzeniem z kwocie 5167,00 zł brutto w tym dodatek w wysokości 20 % za pracę w godzinach nocnych na stanowisku menadżer ds. marketingu i sprzedaży.

Kwestia podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu tego zatrudnienia została już prawomocnie rozstrzygnięta. Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 20 listopada 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III AUa 194/14 zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi i poprzedzając go decyzję w ten sposób, że ustalił, iż A. W. (1), jako pracownik płatnika składek 3 (...) P. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowym od dnia 1 lipca 2011 roku oraz oddalił apelację organu rentowego.

Zgodnie z art. 366 KPC wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Sąd w ramach niniejszego postępowania nie rozważał już zatem, czy pomiędzy wnioskodawczynią i płatnikiem składek istotnie doszło do nawiązania i realizacji stosunku pracy w warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p. Sąd Apelacyjny w toku wskazanego postępowania ustalił bowiem realność zawartej umowy o pracę i faktyczne wykonywanie na jej podstawie obowiązków pracowniczych.

Ustalenia Sądu w rozpoznawanej sprawie zmierzały natomiast do ustalenia, czy umówione wynagrodzenie było adekwatne do wykonywanych obowiązków.

W tym miejscu wskazać należy, że ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę może być w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne jako dokonane z naruszeniem zasad współzycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu - art. 58 § 3 k.c. w związku z art. 300 k.p. (tak też SN w: wyroku z dnia 9 sierpnia 2005 roku, sygn. akt III UK 89/05, OSNP 2006/11-12/192, LEX nr 182780; wyroku z dnia 4 sierpnia 2005 roku, II UK 16/05, opubl. OSNP 2006/11-12/191, LEX nr (...), wyroku z dnia 19 maja 2009 roku, III UK 7/09, LEX nr 509047).

Kwestią sporną w sprawie pozostawało zatem, czy zachodziły przesłanki do ustalenia, że A. W. (1) powinna być objęta ubezpieczeniem społecznym z podstawą wymiaru składek, od jakiej płatnik rozliczył składki, czy też jak chciał tego organ rentowy

– podstawa wymiaru składek powinna zostać obniżona do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w okresie istniejącego stosunku pracy.

Należało zatem ustalić, czy postanowienia umowy o pracę z dnia 1 lipca 2011 roku były sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, tym samym czy były nieważne (art. 58 § 2 k.c.). Powyższe sprowadza się do rozstrzygnięcia podstawowej kwestii - czy wysokość wynagrodzenia wypłacona wnioskodawczyni za jej pracę była godziwa, to znaczy czy wynagrodzenie to stanowiło ekwiwalentne wynagrodzenie do rodzaju, ilości i jakości pracy oraz wymaganych kwalifikacji.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że w prawie pracy obowiązuje zasada swobodnego kształtowania postanowień umownych, lecz nie jest też sporne, że wolność kontraktowa realizuje się tylko w takim zakresie, w jakim przewiduje to obowiązujące prawo. Jakkolwiek z punktu widzenia art. 18 § 1 kodeksu pracy, umówienie się o wynagrodzenie wyższe od najniższego jest dopuszczalne, gdyż normy prawa pracy swobodę tę ograniczają tylko co do minimum świadczeń należnych pracownikowi w ramach stosunku pracy, to należy pamiętać, że autonomia stron umowy w kształtowaniu jej postanowień podlega ochronie jedynie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa,

a strony obowiązuje nie tylko respektowanie własnego interesu jednostkowego, lecz także wzgląd na interes publiczny.

Najdobitniej wyraża to reguła zawarta w art. 353¹ k.c., który ma odpowiednie zastosowanie do stosunku pracy, zarówno wobec braku uregulowania normowanej nim instytucji w prawie pracy, jak też niesprzeczności z zasadami prawa pracy (por. art. 300 k.p.) zawartego w nim wymagania, by treść stosunku pracy lub jego cel nie sprzeciwiał się właściwości (naturze) tego stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Z kolei odpowiednie zastosowanie art. 58 k.c. pozwala na uściślenie, że postanowienia umowy o pracę sprzeczne z ustawą albo mające na celu jej obejście są nieważne, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, a sprzeczne z zasadami współzycia społecznego - nieważne bezwzględnie.

Należy zwrócić uwagę, iż sprzeczny z zasadami współzycia społecznego może być także niegodziwy cel umowy o pracę, polegający na ustaleniu nadmiernej wysokości wynagrodzenia (rażąco wygórowanego), aby otrzymywać zawyżone świadczenia

z ubezpieczeń społecznych kosztem innych ubezpieczonych.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 sierpnia 2005 r. (II UK 320/04, OSNP 2006 nr 7-8, poz. 122) stwierdził, że cel zawarcia umowy o pracę w postaci osiągnięcia świadczeń

z ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczny z ustawą (art. 58 § 1 k.c.). Natomiast w wyroku z dnia 25 stycznia 2005 r. (II UK 141/04, OSNP 2005 Nr 15, poz. 235) Sąd Najwyższy wskazał, że stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Orzeczenia te nie dotyczą kwalifikowania opisanych zachowań w aspekcie ich zgodności z prawem, nie rozważając, czy nie naruszają one zasad współzycia społecznego. Zgodnie bowiem z art. 58 § 2 k.c. nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego, wyrażająca się m.in. poprzez ustanowienie rażąco wygórowanego, a zatem niegodziwego wynagrodzenia. Tym samym, uzasadnionym jest twierdzenie, że ustanowienie w umowie o pracę nadmiernie wysokich wynagrodzeń może być sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, bowiem fakt, że cel zawarcia umowy o pracę w postaci osiągnięcia świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczny z ustawą, nie może oznaczać akceptacji dla nagannych i nieobojętnych społecznie zachowań korzystania ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych, przy zawieraniu umów o pracę na stosunkowo krótki okres przed zajściem zdarzenia generującego uprawnienie do świadczenia z ubezpieczenia społecznego lub ustaleniu wysokiego wynagrodzenia w celu uzyskania przez osobę ubezpieczoną naliczonych od takiej podstawy świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Mając na uwadze powyższe, należy podkreślić, że co do zasady, z jednej strony wynagrodzenie za pracę ma stanowić wartość godziwą, z drugiej zaś, ma odpowiadać rodzajowi pracy, kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu i ma stanowić ekwiwalent za ilość i jakość świadczonej pracy.

Jednym z najistotniejszych kryterium godziwości (sprawiedliwości) wynagrodzenia za pracę, jest ekwiwalentność wynagrodzenia wobec pracy danego rodzaju, przy uwzględnieniu kwalifikacji wymaganych do jej wykonywania, jak też ilości i jakości świadczonej pracy (art. 78 k.p.). Mając na względzie ustalony w sprawie stan faktyczny oraz treść art. 13 k.p., należy stwierdzić, że przymiot „niegodziwości” będzie posiadała przede wszystkim płaca rażąco za niska. Nie oznacza to jednak tego, że znamię „niegodziwości” nie może również dotknąć płacy rażąco wysokiej (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2001 r., I PKN 563/00, OSNP 2002 Nr 4, poz. 90). Tym samym brak jest przeciwwskazań do tego, by postanowienia umowy o pracę dotyczące wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń związanych z pracą mogłyby być oceniane przez pryzmat zasad współzycia społecznego, jako nieważne w części przekraczającej granicę godziwości, a zatem w sytuacji ich nadmiernej (rażąco nieproporcjonalnej) wysokości. W przywołanej uchwale Sąd Najwyższy podkreślał bowiem, że w sferze prawa ubezpieczeń społecznych godziwość wynagrodzenia - jedna z zasad prawa pracy - zyskuje dodatkowy walor aksjologiczny, albowiem w prawie ubezpieczeń społecznych istnieje znacznie mocniejsza niż w prawie pracy bariera działania w ramach prawa, oparta na wymagającym ochronie interesie publicznym i zasadzie solidarności ubezpieczonych.

Względność zasady godziwości wynagrodzenia, wyraża się koniecznością odniesienia się nie tylko do potrzeb pracownika, ale także świadomości społecznej oraz ogólnej sytuacji ekonomicznej i społecznej. Zatem mimo tego, że postanowienia umowy o pracę, które nadmiernie uprzywilejowują płacowo danego pracownika, w prawie pracy mieściłyby się w ramach art. 353¹ k.c., to w prawie ubezpieczeń społecznych, w którym pierwiastek publiczny zaznacza się bardzo wyraźnie, możliwe jest - w okolicznościach każdego konkretnego wypadku - przypisanie zamiaru nadużycia świadczeń przysługujących z tego ubezpieczenia. Jest to związane z alimentacyjnym charakterem tych świadczeń oraz z zasadą solidaryzmu, wymagającą tego, żeby płaca - stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składki - nie była ustalana ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie oraz żeby rażąco nie przewyższała wkładu pracy, a w konsekwencji, żeby składka nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej. Jest tak również dlatego, że choć przepisy prawa ubezpieczeń społecznych w swej warstwie literalnej odnoszą wysokość składek do wypłaconego wynagrodzenia, to w rzeczywistości odwołują się do takiego przełożenia pracy i uzyskanego za nią wynagrodzenia na składkę, które pozostaje w harmonii z poczuciem sprawiedliwości w korzystaniu ze świadczeń z ubezpieczenia, udzielanych z zasobów ogólnospołecznych (podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 grudnia 2012 roku, III AUa 420/12, LEX nr 1220514).

Pojęcie godziwości wynagrodzenia za pracę w prawie ubezpieczeń społecznych winno być zatem interpretowane przy uwzględnieniu wymogu ochrony interesu publicznego oraz zasady solidarności ubezpieczonych, gdyż podstawę wymiaru składki ubezpieczonego, będącego pracownikiem, stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy.

Odnosząc powyższe rozważania do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, Sąd stwierdza, że ustalona wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej A. W. (1) nie może zostać uznana za wygórowaną i stanowiła wynagrodzenie godziwe oraz adekwatne do jakości i ilości świadczonej przez nią pracy.

Należy zwrócić uwagę, że bezsporne jest to, że A. W. (1) wykonywała pracę na rzecz „3 (...) P. S. w Ł. od 11 maja 2012 roku do 30 czerwca 2013 roku w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem w wysokości 5.167,00 zł brutto.

Z ustalonych okoliczności wynika, że wnioskodawczyni nie miała sztywnie określonego czasu pracy, ale wymiar jej obowiązków wiązał się często z koniecznością przebywania w pracy do późnych godzin nocnych. Charakter pracy sprawiał, że wnioskodawczyni wykonywała ją nie tylko w siedzibie pracodawcy, ale też poza nią przygotowując przedstawienie, choreografię, muzykę i kostiumy dla tancerek. Sąd uznał również za udowodnione, że wnioskodawczyni pełniła też obowiązki związane z promocją klubu i pozyskiwaniem klientów chętnych zorganizować w lokalu imprezy. Materiał dowodowy był spójny w tym zakresie.

Jak ustalił sąd porównując stawki za taką samą pracę świadczoną przez inne podmioty, wynagrodzenie wnioskodawczyni nie było wygórowane i faktycznie dla pracodawcy ekonomicznie uzasadnione było zatrudnienie choreografa na stałe zamiast korzystanie z usług zewnętrznych podmiotów.

Istotnym jest przy tym, że konieczność skorzystania przez wnioskodawczynię ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych nastąpiło po upływie kilku miesięcy od momentu zawarcia umowy oraz nie miało związku z ciężką, w której, co ważne, wnioskodawczyni nie była w momencie zawarcia stosunku pracy.

Podkreślić należy w tym miejscu, że to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współzycia społecznego, w myśl art. 6 k.c. Stanowisko takie zajął także Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 15 lutego 2007 roku (I UK 269/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 78), w którym stwierdził, że na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli.

Zdaniem Sądu Okręgowego, organ rentowy w żaden sposób nie udowodnił, że zakwestionowany przez niego zapis umowy o pracę był sprzeczny z zasadami współzycia społecznego. Postanowienia umowy o pracę z dnia 11 maja 2012 roku ustalające wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej były zatem ważne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie (...) § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, stwierdzając, że miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne A. W. (1) z tytułu zatrudnienia u płatnika 3 (...) P. S. stanowi od 1 lipca 2011 roku wynagrodzenie wynikające z zawartej umowy o pracę w wysokości 5.167,00 zł brutto.

Wobec wyniku postępowania Sąd o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. 2013, poz. 461), zasądzać od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz A. W. (1) kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, mając na uwadze, iż pełnomocnik wnioskodawczyni nie określił wartości przedmiotu sporu.

Sąd zastosował ww. rozporządzenie z uwagi na datę wniesienia odwołania od zaskarżonej decyzji. Obecnie obowiązujące Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800) zmienione Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2016, poz. 1668) nie ma bowiem zastosowania do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem jego wejścia w życie - tj. przed 1 stycznia 2016 roku. Do czasu zakończenia takich postępowań w danej instancji stosuje się przepisy dotychczasowe.

Z tych samych względów Sąd nie mógł uwzględnić zmiany zastosowanego w niniejszej sprawie Rozporządzenia, która weszła w życie dopiero z dniem 1 sierpnia 2015 roku mocą Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1079) - (§ 1 pkt 3b).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wypożyczając akta ZUS.

5 stycznia 2017 roku

M.U.